

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 648/2005

af 13. april 2005

om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26, 95, 133 og 135,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽³⁾ er der fastlagt regler for toldbehandlingen af varer, der indføres eller skal udføres.

(2) Det er nødvendigt at fastlægge et ensartet beskyttelsesniveau for toldkontrol af varer, der føres ind i eller ud af Fællesskabets toldområde. For at opfylde dette mål er det nødvendigt at fastlægge et ensartet niveau for toldkontrollen i Fællesskabet og at sikre en harmoniseret anvendelse af toldkontrollen i medlemsstaterne, der har hovedansvaret for anvendelsen af denne kontrol. Denne toldkontrol bør baseres på fælles vedtagne standarder og risikokriterier for udvælgelse af varer og erhvervsdrivende, som alle er enige om, for at mindske risiciene for Fællesskabet og dets borgere og Fællesskabets handelspartnere. Medlemsstaterne og Kommissionen bør derfor indføre en ramme for risikoforvaltning omfattende hele Fællesskabet, der støtter den fælles tilgang, således at prioritering og ressourceanvendelse foretages på en effektiv måde med det formål at opretholde en passende balance mellem toldkontrol og fremme af legal handel. Denne ramme bør også omfatte fælles kriterier og harmoniserede krav til autoriserede økonomiske operatører og bør

sikre en harmoniseret anvendelse af disse kriterier og krav. At der fastlægges en fælles ramme for risikoforvaltning for alle medlemsstater, forhindrer ikke medlemsstaterne i at kontrollere varer ved stikprøver.

(3) Medlemsstaterne bør give enhver økonomisk operatør, der opfylder fælles kriterier med hensyn til operatørens kontrolsystemer, økonomiske solvens og overholdelse af bestemmelserne, status som »autoriseret økonomisk operatør«. Når en medlemsstat har indrømmet status som autoriseret økonomisk operatør, bør denne status anerkendes af de øvrige medlemsstater, uden at dette automatisk giver operatøren ret til i de øvrige medlemsstater at benytte forenklinger i toldbestemmelserne. De øvrige medlemsstater bør dog tillade autoriserede økonomiske operatører at benytte sådanne forenklinger, såfremt alle specifikke krav i den forbindelse i øvrigt er opfyldt. Ved behandlingen af ansøgninger om at måtte benytte forenklinger i toldbestemmelserne er det ikke nødvendigt, at de øvrige medlemsstater foretager en fornyet evaluering af operatørens kontrolsystemer, økonomiske solvens og overholdelse af bestemmelserne, da en sådan evaluering allerede er foretaget af den medlemsstat, der har indrømmet status som autoriseret økonomisk operatør; de bør dog sikre sig, at eventuelle andre specifikke krav for benyttelse af de pågældende forenklinger er opfyldt. Spørgsmålet om benyttelse af forenklinger i andre medlemsstater kan også koordineres efter aftale mellem de berørte toldmyndigheder.

(4) Forenklinger i toldbestemmelserne bør fortsat ikke berøre spørgsmålet om toldkontrol i øvrigt som defineret i EF-toldkodeksen, navnlig med hensyn til de sikkerhedsmæssige aspekter. Denne toldkontrol er toldmyndighedernes ansvar, og selv om de bør anerkende den autoriserede økonomiske operatørs status som en faktor, der indgår i myndighedernes risikoanalyse og overvejelser om indrømmelse af lettelser med hensyn til sikkerhedsrelateret kontrol, bør de fortsat have ret til at foretage kontrol.

(5) De kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Kommissionen bør meddele hinanden oplysninger om risikorelaterede indførsels- og udførselsvarer. Der bør derfor indføres et fælles, sikkert system, hvormed de kompetente myndigheder kan få adgang til, overføre og udveksle disse oplysninger på en rettidig og effektiv måde. Oplysningerne kan også gives til tredjelande, hvis der er en international aftale herom.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 30.4.2004, s. 72.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 29.11.2004 (EUT C 38 E af 15.2.2005, s. 36) og Europa-Parlamentets holdning af 23.2.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

- (6) De omstændigheder, under hvilke oplysninger fra økonomiske operatører kan fremlægges for andre myndigheder i den samme medlemsstat eller andre medlemsstater, for Kommissionen eller for myndigheder i tredjelande, bør specificeres. Med henblik herpå skal det klart anføres, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ også finder anvendelse på den behandling af personoplysninger, som foretages af de offentlige myndigheder og andre myndigheder, der modtager oplysninger i henhold til EF-toldkodeksen.
- (7) For at muliggøre en risikobaseret kontrol er det nødvendigt at fastsætte krav om underretning inden ankomst eller inden afgang for alle varer, der føres ind i eller ud af Fællesskabets toldområde, bortset fra varer, der passerer igennem med fly eller skib uden stop inden for dette område. Sådanne oplysninger bør være tilgængelige, før varerne føres ind i eller ud af Fællesskabets toldområde. Der kan fastsættes forskellige frister og regler, alt efter hvilke typer varer, transportformer eller økonomiske operatører der er tale om, eller når der ifølge internationale aftaler gælder særlige sikkerhedsforanstaltninger. For at undgå smuthuller med hensyn til sikkerheden bør dette krav også indføres for varer, der føres ind i eller ud af en frizone.
- (8) Forordning (EØF) nr. 2913/92 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 2913/92 ændres således:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

— Følgende numre indsættes:

»4a) indgangstoldsted: det toldsted, der er udpeget af toldmyndighederne i overensstemmelse med toldbestemmelserne, hvortil varer, der er ført ind i Fællesskabets toldområde, straks skal transporteres, og hvor de underkastes en passende risikobaseret indgangskontrol

4b) indførselstoldsted: det toldsted, der er udpeget af toldmyndighederne i overensstemmelse med toldbestemmelserne, hvor formaliteterne for at angive varer, der er ført ind i Fællesskabets toldområde til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, herunder en passende risikobaseret kontrol, skal udføres

4c) udførselstoldsted: det toldsted, der er udpeget af toldmyndighederne i overensstemmelse med toldbestemmelserne, hvor formaliteterne for at angive varer, der forlader Fællesskabets toldområde til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, herunder en passende risikobaseret kontrol, skal afsluttes

4d) udgangstoldsted: det toldsted, der er udpeget af toldmyndighederne i overensstemmelse med toldbestemmelserne, hvor varer skal frembydes, før de forlader Fællesskabets toldområde, og hvor de vil blive underkastet toldkontrol for så vidt angår anvendelsen af udførselsformaliteter, og en passende risikobaseret kontrol.«

— Nr. 14) affattes således:

»14) toldkontrol: specifikke handlinger, der foretages af toldmyndighederne, med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af toldbestemmelserne og anden lovgivning vedrørende indførsel, udførsel, transit og overførsel samt særlige anvendelsesformål for så vidt angår varebevægelser mellem Fællesskabets toldområde og tredjelande, og for tilstedeværelsen af varer, der ikke har fællesskabsstatus; disse handlinger kan omfatte undersøgelse af varerne, verifikation af dataene i en angivelse og kontrol af elektroniske eller skriftlige dokumenters eksistens og ægthed, gennemsyn af virksomhedernes regnskaber, forretningsbøger, korrespondance og andre optegnelser, kontrol med transportmidler, med bagage og andre effekter, som personer fører med sig, og administrative undersøgelser og lignende handlinger.«

— Følgende numre tilføjes:

»25) risiko: sandsynligheden for at en hændelse opstår i forbindelse med indførsel, udførsel, transit og overførsel samt særlige anvendelsesformål for så vidt angår varebevægelser mellem Fællesskabets toldområde og tredjelande, og for tilstedeværelsen af varer, der ikke har fællesskabsstatus, og som

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

— forhindrer en korrekt anvendelse af EF-foranstaltninger eller nationale foranstaltninger eller

- bringer Fællesskabets og dets medlemsstaters finansielle interesser i fare eller
- udgør en trussel mod Fællesskabets sikkerhed, folkesundheden, miljøet eller forbrugerne.

26) risikoforvaltning: den systematiske identifikation af risici og gennemførelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse risiciene. Dette indebærer aktiviteter som indsamling af data og oplysninger, analyse og vurdering af risici, fastsættelse og indledning af tiltag og regelmæssig kontrol og tilsyn med processen og dens resultater baseret på internationale, EF- og nationale kilder og strategier.«

2) Følgende afdeling og artikel indsættes:

»Afdeling 1A

Autoriserede økonomiske operatører

Artikel 5a

1. Toldmyndighederne indrømmer, om nødvendigt efter samråd med andre kompetente myndigheder, på grundlag af kriterierne i stk. 2 status som autoriseret økonomisk operatør til enhver økonomisk operatør, der er etableret på Fællesskabets toldområde.

En autoriseret økonomisk operatør skal kunne udnytte lettelser med hensyn til sikkerheds- og sikringsrelateret toldkontrol og/eller forenklinger, der omhandles i toldbestemmelserne.

Status som autoriseret økonomisk operatør skal i henhold til reglerne og betingelserne i stk. 2 anerkendes af toldmyndighederne i alle medlemsstater med forbehold af toldkontrol. Toldmyndighederne skal på grundlag af anerkendelsen af status som autoriseret økonomisk operatør og under forudsætning af, at kravene vedrørende de konkrete forenklinger, som Fællesskabets toldlovgivning giver mulighed for, er opfyldt, godkende operatøren til at kunne benytte denne forenkling.

2. Kriterierne for indrømmelse af status som autoriseret økonomisk operatør skal omfatte

- tidligere tilfredsstillende opfyldelse af toldkravene
- et tilfredsstillende system til forvaltning af bogholderi og om nødvendigt transportdokumenter, som gør det muligt at gennemføre passende toldkontrol
- om nødvendigt bevis for økonomisk solvens og
- hvor det er relevant, overholdelse af passende sikkerheds- og sikringsstandarder.

Udvalgsproceduren anvendes til at fastsætte reglerne for:

- indrømmelse af status som autoriseret økonomisk operatør

- indrømmelse af tilladelse til at kunne benytte forenklinger

- fastsættelse af, hvilken toldmyndighed der er kompetent til at indrømme denne status og godkendelse

- arten og omfanget af de lettelser, der kan indrømmes med hensyn til sikkerhedsrelateret toldkontrol under hensyntagen til reglerne for almindelig risikostyring

- samråd med og meddelelse af oplysninger til andre toldmyndigheder

samt på hvilke betingelser:

- en godkendelse kan begrænses til en eller flere medlemsstater

- status som autoriseret økonomisk operatør kan suspenderes eller inddrages, og

- kravet om at være etableret i Fællesskabet kan fraviges for særlige kategorier af autoriserede økonomiske operatører, navnlig under hensyn til internationale aftaler.«

3) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

1. Toldmyndighederne kan i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat ved gældende bestemmelser, gennemføre enhver kontrolforanstaltning, de anser for at være nødvendig for at sikre, at toldbestemmelser og anden lovgivning vedrørende indførsel, udførsel, transit og overførsel samt særlige anvendelsesformål for så vidt angår varebevægelser mellem Fællesskabets toldområde og tredjelande, og for tilstedeværelsen af varer, der ikke har fællesskabsstatus, anvendes korrekt. Med henblik på en korrekt anvendelse af fællesskabslovgivningen kan der udføres toldkontrol i et tredjeland, hvis der er en international aftale herom.

2. Anden toldkontrol end stikprøver baseres på risikoanalyse, der anvender elektroniske analyseredskaber med henblik på at identificere og angive omfanget af risici og udforme de nødvendige foranstaltninger til at vurdere risiciene på grundlag af kriterier, der er udarbejdet på nationalt plan, på EF-plan og i givet fald på internationalt plan.

Udvalgsproceduren anvendes til at fastlægge en fælles ramme for risikoforvaltning og for at fastlægge fælles kriterier og prioriterede kontrolområder.

Medlemsstaterne indfører i samarbejde med Kommissionen et elektronisk system til gennemførelse af risikoforvaltning.

3. Udføres kontrollen af andre myndigheder end toldmyndighederne, skal denne kontrol udføres under nøje koordinering med toldmyndighederne og så vidt overholdet muligt på samme tid og samme sted.

4. Inden for rammerne af den kontrol, der er fastsat i denne artikel, kan toldmyndighederne og andre kompetente myndigheder, f.eks. veterinær- og politimyndigheder, videregive data, de har modtaget i forbindelse med indførsel, udførsel, transit og overførsel samt særlige anvendelsesformål for så vidt angår varebevægelser mellem Fællesskabets toldområde og tredjelande, og tilstedeværelse af varer, der ikke har fællesskabsstatus, til hinanden, til medlemsstaternes toldmyndigheder eller til Kommissionen, hvis dette er påkrævet for at minimere risikoen.

Videregivelse af fortrolige oplysninger til toldmyndighederne eller andre myndigheder (f.eks. efterretningstjenesterne) i tredjelande er kun tilladt inden for rammerne af en international aftale, og såfremt de gældende bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger overholdes, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (*) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (**).

(*) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(**) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.«

4) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Enhver oplysning af fortrolig art, eller som meddeles fortroligt, er omfattet af tavshedspligt. Den må ikke videregives af de kompetente myndigheder uden udtrykkelig tilladelse fra den person eller den myndighed, der har meddelt den. Videregivelse af oplysninger er tilladt, for så vidt de kompetente myndigheder måtte være forpligtet hertil ifølge gældende bestemmelser, navnlig i forbindelse med en retssag. Offentliggørelse eller videregivelse af oplysninger skal ske under fuld overholdelse af gældende bestemmelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger, navnlig direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.«

5) (Vedrører ikke den danske tekst).

6) Følgende artikler indsættes i afsnit III, kapitel 1:

»Artikel 36a

1. Varer, der føres ind i Fællesskabets toldområde, er omfattet af en summarisk angivelse, bortset fra varer, der

transporteres på transportmidler, der kun passerer igennem toldområdets territorialfarvande eller luftrum uden stop inden for dette område.

2. Den summariske angivelse skal indgives til indgangstoldstedet.

Toldmyndighederne kan tillade, at den summariske angivelse indgives til et andet toldsted, forudsat at de nødvendige oplysninger af dette toldsted straks meddeles til eller gøres tilgængelige i elektronisk form for indgangstoldstedet.

Toldmyndighederne kan tillade, at indgivelse af den summariske angivelse erstattes af indgivelse af en meddelelse og adgang til dataene i en summarisk angivelse i den erhvervsdrivendes elektroniske system.

3. Den summariske angivelse skal indgives, før varerne føres ind på Fællesskabets toldområde.

4. Udvalgsproceduren anvendes til at fastlægge:

— inden for hvilken tidsfrist den summariske angivelse skal indgives, før varerne føres ind på Fællesskabets toldområde

— reglerne for undtagelser fra og variationer i den i første led nævnte tidsfrist, og

— under hvilke betingelser man kan dispensere fra eller tilpasse kravet om en summarisk angivelse,

efter særlige omstændigheder og for så vidt angår visse typer vareforsendelser, transportmåder eller økonomiske operatører, eller når der ifølge internationale aftaler gælder særlige sikringsordninger.

Artikel 36b

1. Udvalgsproceduren anvendes til at fastsætte et fælles datasæt og -format for den summariske angivelse, som skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for risikoanalyse og korrekt gennemførelse af toldkontrol, navnlig af sikkerhedshensyn, under anvendelse af internationale standarder og international handelspraksis, hvor dette er relevant.

2. Den summariske angivelse skal indgives i elektronisk form. Der kan benyttes handels-, havne- eller transportoplysninger, hvis disse indeholder de nødvendige oplysninger.

Toldmyndighederne kan antage papirbaserede summariske angivelser under særlige omstændigheder, hvis de opfylder samme niveau for risikoforvaltning som det, der gælder for summariske angivelser i elektronisk form.

3. Den summariske angivelse skal indgives af den person, som fører varerne ind på Fællesskabets toldområde, eller som overtager ansvaret for transporten af varerne hertil.

4. Uanset forpligtelserne for den i stk. 3 nævnte person kan den summariske angivelse i stedet indgives af:

- a) den person, i hvis navn de i stk. 3 nævnte personer handler, eller
- b) enhver person, der kan frembyde de pågældende varer eller få dem frembudt for de kompetente toldmyndigheder, eller
- c) en repræsentant for en af de personer, der er nævnt i stk. 3 eller i litra a) eller b).

5. Den i stk. 3 og 4 nævnte person skal på den pågældendes anmodning have tilladelse til at ændre en eller flere oplysninger i den summariske angivelse, efter at den er indgivet. Det må dog ikke være muligt at foretage ændringer, efter at toldmyndighederne

- a) har meddelt den person, der har indgivet den summariske angivelse, at de agter at undersøge varerne, eller
- b) har fastslået, at de pågældende oplysninger ikke er korrekte, eller
- c) har tilladt fjernelse af varerne.

Artikel 36c

1. Indgangstoldstedet kan fritage for summarisk angivelse i relation til varer, for hvilke der var indgivet en angivelse før udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i artikel 36a, stk. 3 eller 4. I så fald skal toldangivelsen i det mindste indeholde de nødvendige data for den summariske angivelse, og indtil toldangivelsen er antaget i overensstemmelse med artikel 63, skal den have samme status som en summarisk angivelse.

Toldmyndighederne kan tillade, at toldangivelsen indgives til et indførselstoldsted, som ikke er indgangstoldstedet, forudsat at de nødvendige oplysninger af dette toldsted straks meddeles til eller gøres tilgængelige i elektronisk form for indgangstoldstedet.

2. Hvis toldangivelsen indgives på anden måde end i elektronisk form, underkaster toldmyndighederne dataene samme niveau af risikoforvaltning som det, der gælder for summariske angivelser i elektronisk form.«

7) I artikel 37, stk. 1, ændres udtrykket »kontrol fra toldmyndighedernes side« til »toldkontrol«. I artikel 38, stk. 3, ændres udtrykket »kan underkastes kontrol« til »kan underkastes toldkontrol«.

8) Artikel 38, stk. 5, affattes således:

»5. Stk. 1-4 samt artikel 36a-36c og artikel 39-53 finder ikke anvendelse på varer, der midlertidigt har forladt Fællesskabets toldområde, mens de transporteres med skib eller fly mellem to punkter inden for dette område, forudsat at transporten er sket ad en direkte rute og med rutefly eller ruteskib uden stop uden for Fællesskabets toldområde.«

9) Artikel 40 affattes således:

»Artikel 40

Varer, som føres ind i Fællesskabets toldområde, frembydes for toldvæsenet af den person, der har ført varerne ind i dette toldområde, eller i givet fald af den person, som overtager ansvaret for transporten af varerne, efter at de er blevet indført, med undtagelse af varer, der transporteres på transportmidler, der kun passerer igennem toldområdets territorialfarvande eller lufrum uden stop inden for dette område. Den person, der frembyder varerne, skal henvise til den summariske angivelse eller toldangivelse, der tidligere er indgivet vedrørende varerne.«

10) Overskriften til kapitel 3 i afsnit III affattes således: »Losning af varer, der er frembudt for toldvæsenet«.

11) Artikel 43-45 udgår.

12) Artikel 170, stk. 2, affattes således:

»2. Varer skal frembydes og underkastes de for toldmyndighederne foreskrevne toldformaliteter, hvis de:

- a) er henført under en toldprocedure, der er blevet afsluttet ved, at varerne anbringes i frizone eller frilager; en sådan frembydelse er dog ikke nødvendig, hvis der i medfør af den pågældende toldprocedure tillades undtagelse fra forpligtelsen til at frembyde varerne
- b) er blevet anbragt i frizone eller frilager på grundlag af en beslutning om indrømmelse af godtgørelse af eller fritagelse for importafgifter
- c) er omfattet af foranstaltningerne i artikel 166, litra b), eller
- d) føres ind i en frizone eller et frilager direkte fra et sted uden for Fællesskabets toldområde.«

13) Artikel 176, stk. 2, affattes således:

»2. I tilfælde af omladning af varer i en frizone holdes de dertil hørende dokumenter til rådighed for toldmyndighederne. Kortvarig oplagring af varer i forbindelse med en sådan omladning anses for at udgøre en integrerende del af omladningen.

For varer, der er ført ind i en frizone direkte fra et sted uden for Fællesskabets toldområde eller ud af en frizone og direkte forlader Fællesskabets toldområde, indgives en summarisk angivelse i overensstemmelse med artikel 36a-36c eller artikel 182a-182d.«

14) Artikel 181 affattes således:

»Artikel 181

Toldmyndighederne sikrer sig, at bestemmelserne vedrørende udførsel, passiv forædling, genudførsel, suspensionsprocedurer eller intern transitprocedure samt bestemmelserne i afsnit V overholdes, når varerne forlader Fællesskabets toldområde fra en frizone eller et frilager.«

15) I artikel 182, stk. 3, første punktum, udgår ordene »genudførsel eller«.

16) Under afsnit V (Varer, der forlader Fællesskabets toldområde) indsættes følgende artikler:

»Artikel 182a

1. Varer, der forlader Fællesskabets toldområde, med undtagelse af varer, der transporteres på transportmidler, der kun passerer gennem toldområdets territoriale farvand eller luftrum, men uden ophold i dette territorium, skal være omfattet enten af en toldangivelse eller, når der ikke kræves en toldangivelse, af en summarisk angivelse.

2. Der gøres brug af udvalgsproceduren til at fastlægge:

— inden for hvilken tidsfrist toldangivelsen eller en summarisk angivelse skal indgives til udførselstoldstedet, før varerne føres ud af Fællesskabets toldområde

— reglerne for undtagelser fra og variationer i den i første led omhandlede tidsfrist

— under hvilke betingelser der kan dispenseres fra eller foretages en tilpasning af kravet om en summarisk angivelse, og

— i hvilke tilfælde og på hvilke betingelser varer, der forlader Fællesskabets toldområde, ikke skal angives i en toldangivelse eller en summarisk angivelse

efter særlige omstændigheder og for så vidt angår visse typer vareforsendelser, transportmåder eller erhvervsdri-

vende, eller når der ifølge internationale aftaler gælder særlige sikringsordninger.

Artikel 182b

1. Er varer, der forlader Fællesskabets toldområde, angivet til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, for hvilken der i henhold til toldbestemmelserne kræves en toldangivelse, skal denne toldangivelse indgives til udførselstoldstedet, før de føres ud af Fællesskabets toldområde.

2. Er udførselstoldstedet ikke det samme som udgangstoldstedet, skal udførselstoldstedet straks meddele de oplysninger, som er nødvendige for udgangstoldstedet, til dette eller gøre dem tilgængelige for det i elektronisk form.

3. Toldangivelsen skal indeholde mindst de oplysninger, der er nødvendige for den summariske angivelse, der er omhandlet i artikel 182d, stk. 1.

4. Hvis toldangivelsen indgives på anden måde end i elektronisk form, underkaster toldmyndighederne oplysningerne samme niveau af risikoforvaltning som det, der gælder for angivelser i elektronisk form.

Artikel 182c

1. Er varer, der forlader Fællesskabets toldområde, ikke angivet til en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, for hvilken der kræves en toldangivelse, skal der indgives en summarisk angivelse til udgangstoldstedet, før varerne føres ud af Fællesskabets toldområde.

2. Toldmyndighederne kan tillade, at den summariske angivelse indgives til et andet toldsted, forudsat at de nødvendige oplysninger af dette toldsted straks meddeles til eller gøres tilgængelige i elektronisk form for udgangstoldstedet.

3. Toldmyndighederne kan tillade, at indgivelse af en summarisk angivelse erstattes af indgivelse af en meddelelse og adgang til dataene i en summarisk angivelse i den erhvervsdrivendes elektroniske system.

Artikel 182d

1. Udvalgsproceduren anvendes til at fastsætte et fælles datasæt og -format for den summariske angivelse, som skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for risikoanalyse og korrekt gennemførelse af toldkontrol, navnlig af sikkerhedshensyn, under anvendelse af internationale standarder og international handelspraksis, hvor dette er relevant.

2. Den summariske angivelse skal indgives i elektronisk form. Der kan benyttes handels-, havne- eller transportoplysninger, forudsat at disse indeholder de nødvendige oplysninger.

Toldmyndighederne kan antage papirbaserede summariske angivelser under særlige omstændigheder, hvis de opfylder samme niveau for risikoforvaltning som det, der gælder for summariske angivelser i elektronisk form.

3. Den summariske angivelse skal indgives af:

- a) den person, som fører varerne ud af Fællesskabets toldområde, eller som overtager ansvaret for transporten af varerne herfra, eller
- b) enhver person, der kan frembyde de pågældende varer eller få dem frembudt for de kompetente toldmyndigheder, eller
- c) en repræsentant for en af de personer, der er nævnt i litra a) eller b).

4. Den i stk. 3 nævnte person skal efter anmodning have tilladelse til at ændre en eller flere oplysninger i den summariske angivelse, efter at den er indgivet. Det må dog ikke være muligt at foretage ændringer, efter at toldmyndighederne

- a) har meddelt den person, der har indgivet den summariske angivelse, at de agter at undersøge varerne
- b) har fastslået, at de pågældende oplysninger ikke er korrekte, eller
- c) har tilladt fjernelse af varerne.«

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2005.

På Europa-Parlamentets vegne
J. P. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
N. SCHMIT
Formand

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5a, stk. 2, artikel 13, stk. 2, andet afsnit, artikel 36a, stk. 4, artikel 36b, stk. 1, artikel 182a, stk. 2, og artikel 182d, stk. 1, finder anvendelse fra den 11. maj 2005.

De øvrige bestemmelser finder anvendelse, så snart de gennemførelsesbestemmelser, der er baseret på de i stk. 2 omhandlede artikler, er trådt i kraft. Elektronisk angivelse og automatiserede systemer til gennemførelse af risikoforvaltning og elektronisk udveksling af oplysninger mellem indgangs-, udgangs-, indførsels- og udførselstoldstederne, jf. artikel 13, 36a, 36b, 36c, 182b, 182c og 182d, skal dog være indført tre år efter datoen for anvendelsen af disse artikler.

Senest to år efter datoen for anvendelsen af sidstnævnte artikler vurderer Kommissionen eventuelle anmodninger fra medlemsstaterne om at forlænge den i stk. 3 omhandlede frist på tre år vedrørende elektronisk angivelse og automatiserede systemer til gennemførelse af risikoforvaltning og elektronisk udveksling af oplysninger mellem toldstederne. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport og foreslår, hvis det er relevant, at forlænge den i stk. 3 omhandlede frist på tre år.